

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองเขลางค์นคร
เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูล พ.ศ. ๒๕๖๖

เทศบาลเมืองเขลางค์นคร
ตำบลชมพู อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลเมืองเขลางค์นคร
เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูล พ.ศ. ๒๕๖๖

หลักการ

เพื่อให้มีเทศบัญญัติเทศบาลเมืองเขลางค์นคร เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูล พ.ศ. ๒๕๖๖

เหตุผล

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลชมพู ว่าด้วยการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๔๖ เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูล มูลฝอยและมูลฝอยติดเชื้อ ถูกใช้บังคับในเขตเทศบาลเมืองเขลางค์นครมาเป็นระยะเวลานาน และมีข้อกำหนดบางประการไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน เทศบาลเมืองเขลางค์นครจึงมีความจำเป็นต้องตราเทศบัญญัติเทศบาลเมืองเขลางค์นคร เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูล พ.ศ. ๒๕๖๖ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูล การขอรับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน กำจัด หรือ haul ประโยชน์จากการจัดการสิ่งปฏิกูล ตลอดจนการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการเก็บขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลขึ้น ซึ่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้กระทำโดยการตราเป็นเทศบัญญัติจึงตราเป็นเทศบัญญัตินี้

เทศบาลเมืองเขลางค์นคร
เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูล พ.ศ. ๒๕๖๖

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลเมืองเขลางค์นคร เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูล พ.ศ. ๒๕๖๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๓๔/๑ ๓๔/๒ ๓๔/๓ แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลเมืองเขลางค์นครและผู้ราชการจังหวัดลำปาง จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลเมืองเขลางค์นคร เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูล พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลเมืองเขลางค์นคร นับตั้งแต่เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลเมืองเขลางค์นคร แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาเทศบัญญัติ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับในเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และให้หมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“การจัดการสิ่งปฏิกูล” หมายความว่า กระบวนการดำเนินการตั้งแต่การรองรับ การขน การบำบัด และการกำจัดสิ่งปฏิกูล

“โกส้วมแบบนั่งยอง” หมายความว่า โกส้วมที่ผู้ใช้จะต้องวางเท้าบนที่วางเท้าของโกส้วมแล้วนั่งยอง

“โกส้วมแบบนั่งราบ” หมายความว่า โกส้วมที่ผู้ใช้ต้องนั่งลงบนที่รองนั่งของโกส้วม

“ส้วม” หมายความว่า ระบบรองรับสิ่งปฏิกูล รวมทั้งตัวเรือนสำหรับปิดบังขณะใช้งาน

“ส้วมสาธารณะ” หมายความว่า ส้วมที่หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนจัดไว้ให้บุคคลทั่วไปเข้าใช้บริการหรือส้วมที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุขกำหนดเป็นส้วมสาธารณะ

“ส้วมเคลื่อนที่” หมายความว่า ส้วมบนยานพาหนะทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ และหมายความรวมถึงห้องส้วมบนแพ

“**ร่วมชั่วคราว**” หมายความว่า ส้วมที่ไม่ได้สร้างเป็นการถาวร รวมถึงร่วมประกอบสำเร็จรูป

“**การขนสิ่งปฏิกูล**” หมายความว่า การดำเนินการสูบสิ่งปฏิกูลจากถังเก็บกักสิ่งปฏิกูลแล้วนำไปยังระบบบำบัดหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลรวม

“**ถังเก็บกักสิ่งปฏิกูล**” หมายความว่า ถังหรือบ่อที่มีลักษณะที่มิดชิด น้ำซึมผ่านไม่ได้เพื่อใช้เป็นที่รองรับสิ่งปฏิกูลจากส้วมก่อนขนไปบำบัดหรือกำจัดต่อไป

“**การบำบัดสิ่งปฏิกูล**” หมายความว่า การดำเนินการปรับปรุงหรือแปรสภาพสิ่งปฏิกูลทั้งที่สูบจากส้วมและสิ่งปฏิกูลจากระบบบ่อ ให้ปราศจากพิษภัย การก่อให้เกิดโรค สภาพอันน่ารังเกียจและลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

“**การกำจัดสิ่งปฏิกูล**” หมายความว่า การนำสิ่งปฏิกูลที่ผ่านการบำบัดแล้วดำเนินการจัดการตามความเหมาะสมหรือนำไปใช้ประโยชน์

“**ระบบบำบัดหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลแบบติดกับที่**” หมายความว่า กระบวนการบำบัดหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลจากอาคารเดี่ยว เช่นบ้านพักอาศัย อาคารชุด โรงเรียน หรืออาคารสถานที่ทำการ เป็นต้น

“**ภาคตะกอน**” หมายความว่า ส่วนที่เป็นของแข็งซึ่งเหลือจากการบำบัดสิ่งปฏิกูล

“**อาคาร**” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“**ที่หรือทางสาธารณะ**” หมายความว่า สถานที่หรือทางสาธารณะซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“**ผู้ดำเนินการ**” หมายความว่า เทศบาลเมืองเขลางค์นคร หรือหน่วยงานของรัฐ หรือเอกชนที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ดำเนินการเก็บ ขน และกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ ในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองเขลางค์นคร หรือทำร่วมกับเทศบาลเมืองเขลางค์นคร และให้หมายความรวมถึงผู้ได้รับใบอนุญาต

“**หน่วยงานของรัฐ**” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีงบประมาณ องค์การมหาชน องค์การอิสระ องค์การตามรัฐธรรมนูญ และมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

“**เจ้าพนักงานท้องถิ่น**” หมายถึง นายกเทศมนตรีเมืองเขลางค์นคร

“**เจ้าพนักงานสาธารณสุข**” เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ ให้นายกเทศมนตรีเมืองเขลางค์นคร เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง เพื่อปฏิบัติเป็นไปตามเทศบัญญัติ

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ การเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลในเขตเทศบาลเมืองเขลางค์นครให้เป็นหน้าที่และอำนาจของเทศบาลเมืองเขลางค์นคร

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง เทศบาลเมืองเขลางค์นครอาจร่วมกับหน่วยงานของรัฐ หรือเอกชนเป็นผู้ดำเนินการหรือร่วมกับเทศบาลเมืองเขลางค์นคร โดยการดำเนินการภายใต้ข้อตกลงร่วมกันก็ได้

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร เทศบาลเมืองเขลางค์นครอาจมอบให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแทนภายใต้การควบคุมดูแลของเทศบาลเมืองเขลางค์นคร หรืออาจให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน และ/หรือกำจัดสิ่งปฏิกูล โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการก็ได้

บทบัญญัติข้อนี้นี้ มิให้บังคับกับการจัดการของเสียอันตรายว่าด้วยกฎหมายโรงงาน แต่ให้ผู้ดำเนินการกิจการโรงงานที่มีของเสียอันตราย และผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน และ/หรือกำจัดของเสียอันตรายดังกล่าวแจ้งการดำเนินการเป็นหนังสือต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๗ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนดเขตพื้นที่การให้บริการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูล หรือเขตพื้นที่ที่เทศบาลเมืองเขลางค์นครมอบให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการแทน หรือเขตพื้นที่การอนุญาตให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน และ/หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการในเขตอำนาจของเทศบาลเมืองเขลางค์นครและเผยแพร่ให้ประชาชนทราบ

ข้อ ๘ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่การให้บริการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลของเทศบาลเมืองเขลางค์นคร หรือเขตพื้นที่ที่เทศบาลเมืองเขลางค์นครมอบให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการแทน จะต้องเสียค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๙ ห้ามมิให้ผู้ใดถ่าย เท ห้าง หรือทำให้มีขึ้นซึ่งสิ่งปฏิกูลในที่หรือทางสาธารณะนอกจากในที่ที่เทศบาลเมืองเขลางค์นครจัดไว้ให้

ข้อ ๑๐ ผู้รับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการเก็บ ขน และ/หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการให้คิดอัตราค่าบริการขั้นสูงไม่เกินอัตราค่าธรรมเนียมที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๑๑ ในกรณีจัดงานมหรสพ งานเทศกาล งานแสดงสินค้า การชุมนุม การชุมนุมสาธารณะหรือการอื่นใดในทำนองเดียวกันซึ่งใช้เวลาในการดำเนินการตั้งแต่สามชั่วโมงขึ้นไป ผู้จัดการชุมนุม ผู้จัดการกิจกรรม หรือผู้จัดการอื่นใดในทำนองเดียวกันต้องจัดให้มีส้วม ส้วมสาธารณะ ส้วมเคลื่อนที่ หรือส้วมชั่วคราว ที่ถูกสุขลักษณะตามข้อ ๑๕ ข้อ ๑๖ หรือข้อ ๑๗ ตามประเภทของส้วม สำหรับให้บริการอย่างเพียงพอตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

เพื่อมิให้เป็นที่น่ารังเกียจหรือเป็นแหล่งแพร่เชื้อโรค ในกรณีการจัดการชุมนุม จัดกิจกรรม หรือการอื่นใดในทำนองเดียวกันเสร็จสิ้นแล้ว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขควบคุม ตรวจสอบความเรียบร้อยในการรื้อถอนและปรับสภาพพื้นที่ของสถานที่นั้นให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ หากพบว่าไม่เรียบร้อยถูกสุขลักษณะให้มีอำนาจสั่งให้ผู้จัดหรือผู้รับผิดชอบดำเนินการปรับปรุงแก้ไขภายในเวลาที่กำหนด

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่เกิดสาธารณภัยตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย หรือมีเหตุฉุกเฉินให้เทศบาลเมืองเขลางค์นครจัดให้มีส้วมเคลื่อนที่หรือส้วมชั่วคราวที่ถูกสุขลักษณะตามข้อ ๑๖ หรือข้อ ๑๗ ตามประเภทของส้วม สำหรับให้บริการตามความเหมาะสมกับสถานการณ์

ข้อ ๑๓ ผู้ดำเนินการมีหน้าที่ควบคุมดูแลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบในการ เก็บ ขน และ/หรือกำจัดสิ่งปฏิกูล และดำเนินการเก็บ ขน และ/หรือกำจัดสิ่งปฏิกูล ให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามที่กำหนดไว้ในเทศบัญญัตินี้ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

หมวด ๒

หลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการเกี่ยวกับสุขลักษณะในการจัดการสิ่งปฏิกูล

ส่วนที่ ๑

สุขลักษณะของส้วม

ข้อ ๑๔ เจ้าของหรือผู้ครอบครองบ้านพักอาศัย อาคาร หรือสถานที่ที่มีส้วมต้องจัดให้มี ระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลแบบติดกับที่หรือต้องต่อท่อไปยังระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลรวม

ในกรณีที่ระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลตามวรรคหนึ่งเป็นระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลแบบติดกับที่ เมื่อระบบ กำจัดสิ่งปฏิกูลแบบติดกับที่เต็มหรือเลิกใช้งาน ต้องขนสิ่งปฏิกูลไปกำจัดที่ระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลรวม

การนำน้ำทิ้งและกากตะกอนที่ผ่านการกำจัดสิ่งปฏิกูลไปกำจัดที่ระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลตาม วรรคหนึ่ง น้ำทิ้งและกากตะกอนนั้นต้องได้มาตรฐานปริมาณไข่หนอนพยาธิและแบคทีเรียอีโคไล (*Escherichia Coli*) ตามที่กำหนดไว้ในเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๑๕ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร หรือสถานที่ที่จัดให้บริการส้วมสาธารณะ ทั้งเอกชนและหน่วยงานของรัฐ ต้องจัดให้มีส้วมที่ถูกสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องดูแลพื้น ผนัง เพดาน โถส้วม โถปัสสาวะ ที่กดวาล์วเปิดน้ำของโถส้วมและ โถปัสสาวะให้สะอาด ไม่มีกลิ่นเหม็น และต้องดูแลให้พร้อมใช้งานตลอดระยะเวลาที่เปิดให้บริการ

(๒) จัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยทั่วไปที่ถูกสุขลักษณะ สะอาด มีฝาปิดมิดชิด อยู่ในสภาพ ดี ไม่รั่วซึม ตั้งอยู่บริเวณอ่างล้างมือ หรือบริเวณใกล้เคียง

(๓) จัดให้มีน้ำใช้ที่สะอาดและเพียงพอสำหรับใช้งาน

(๔) จัดให้มีอ่างล้างมือพร้อมสบู่หรือผลิตภัณฑ์อื่นใดสำหรับทำความสะอาดมือซึ่งพร้อมใช้งาน

(๕) จัดให้มีถังเก็บกักสิ่งปฏิกูลที่มีสภาพดี ไม่ชำรุด ไม่แตก หรือรั่วซึม สามารถป้องกัน สัตว์และแมลงพาหะนำโรค เมื่อถังเก็บกักสิ่งปฏิกูลเต็มหรือเลิกใช้งานต้องขนสิ่งปฏิกูลไปบำบัดและกำจัดให้ได้ มาตรฐานตามที่กำหนดไว้ในเทศบัญญัตินี้

(๖) จัดให้มีสายฉีดน้ำชำระที่สะอาดอยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน หรือกระดาดชำระชนิดยุ่ยและ กระจายตัวได้ง่ายเมื่อเป็ยกน้ำสามารถทิ้งลงในโถส้วมได้ ในกรณีที่กระดาดชำระเป็นชนิดที่ไม่สามารถทิ้งลง ในโถส้วมได้หรือระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลไม่สามารถรองรับกระดาดชำระได้ ให้รวบรวมกระดาดชำระที่ใช้แล้ว ใส่ที่รองรับมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะ สะอาด มีฝาปิดมิดชิด อยู่ในสภาพดี ไม่รั่วซึม และเก็บขนไปกำจัด อย่างถูกสุขลักษณะเพื่อป้องกันการแพร่กระจายของเชื้อโรคจากกระดาดชำระที่ใช้แล้ว

(๗) ในส้วม ต้องมีการถ่ายเทอากาศที่ดีหรือระบบระบายอากาศเพื่อการถ่ายเทอากาศที่ดี

(๘) ประตูห้องส้วมต้องมีที่จับเปิดและปิดที่สะอาด มีอุปกรณ์ยึดประตูด้านในที่สามารถ ไขจากด้านนอกได้ โดยประตูต้องเปิดออกจากด้านใน เป็นบานพับ บานเลื่อน หรือเป็นรูปแบบอื่น เพื่อให้อาจเข้าช่วยเหลือผู้ใช้บริการในกรณีฉุกเฉิน

(๙) จัดให้มีระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลตามที่กำหนดในข้อ ๑๔

(๑๐) การอื่นใดตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๑๖ เจ้าของหรือผู้ครอบครองยานพาหนะที่มีส้วมเคลื่อนที่ทั้งเอกชนและหน่วยงาน ของรัฐ ต้องจัดให้มีส้วมเคลื่อนที่ที่ถูกสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องดูแลพื้น ผนัง เพดาน โถส้วม โถปัสสาวะ ที่กดวาล์วเปิดน้ำของโถส้วมและ โถปัสสาวะให้สะอาด ไม่มีกลิ่นเหม็น และต้องดูแลให้พร้อมใช้งานตลอดระยะเวลาที่เปิดให้บริการ

(๒) จัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยทั่วไปที่ถูกสุขลักษณะ สะอาด มีฝาปิดมิดชิด อยู่ในสภาพ ดี ไม่รั่วซึม ตั้งอยู่บริเวณอ่างล้างมือ หรือบริเวณใกล้เคียง

(๓) จัดให้มีน้ำใช้ที่สะอาดและเพียงพอสำหรับใช้งาน

(๔) จัดให้มีอ่างล้างมือพร้อมสบู่หรือผลิตภัณฑ์อื่นใดสำหรับทำความสะอาดมือซึ่งพร้อมใช้งาน

(๕) จัดให้มีถังเก็บกักสิ่งปฏิกูลที่สามารถรองรับสิ่งปฏิกูลได้มากกว่าถังเก็บน้ำสะอาด โดยท่อระบายและถังเก็บกักสิ่งปฏิกูลต้องอยู่ในสภาพดี ไม่แตกหรือชำรุด และสามารถป้องกันสัตว์ แมลง หรือพาหะนำโรคได้ ทั้งนี้ถังเก็บกักสิ่งปฏิกูลต้องมีท่อระบายอากาศที่สูงพ้นหลังคายานพาหนะ หรืออยู่ ในตำแหน่งที่ไม่ส่งกลิ่นรบกวน

(๖) เมื่อถังเก็บกักสิ่งปฏิกูลเต็มหรือเลิกใช้งานต้องขนสิ่งปฏิกูลไปกำจัดในระบบกำจัด สิ่งปฏิกูลตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๕

(๗) การอื่นใดตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๑๗ เจ้าของหรือผู้จัดให้มีส้วมชั่วคราว ต้องจัดให้มีส้วมชั่วคราวตั้งอยู่บริเวณที่มีความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของผู้ใช้บริการ และต้องดำเนินการให้ส้วมชั่วคราวถูกสุขลักษณะตลอดเวลาที่ให้บริการ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องดูแลพื้น ผนัง หลังคา และประตูของห้องส้วม รวมทั้งสุขภัณฑ์ที่มีความปลอดภัยมั่นคง แข็งแรง ทนทานต่อการรับน้ำหนัก ไม่ก่อให้เกิดอันตรายหรืออุบัติเหตุต่อผู้ใช้บริการ และดูแลให้สะอาดพร้อมใช้งานอยู่เสมอ รวมทั้งมีการถ่ายเทอากาศที่ดี

(๒) จัดให้มีน้ำใช้ที่สะอาดและเพียงพอสำหรับใช้งาน

(๓) จัดให้มีอ่างล้างมือพร้อมสบู่หรือผลิตภัณฑ์อื่นใดสำหรับทำความสะอาดมือซึ่งพร้อมใช้งาน

(๔) จัดให้มีสายฉีดน้ำชำระที่สะอาดและอยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน หรือกระดาดชำระชนิดหยู่และกระจายตัวได้ง่ายเมื่อเป็ยกน้ำสามารถทิ้งลงในโถส้วมได้ ในกรณีที่กระดาดชำระเป็นชนิดที่ไม่สามารถทิ้งลงในโถส้วมได้หรือระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลไม่สามารถรองรับกระดาดชำระได้ ให้รวบรวมกระดาดชำระที่ใช้แล้วใส่ที่รองรับมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะ สะอาด มีฝาปิดมิดชิด อยู่ในสภาพดี ไม่รั่วซึม และเก็บขนไปกำจัดอย่างถูกสุขลักษณะเพื่อป้องกันการแพร่กระจายของเชื้อโรคจากกระดาดชำระที่ใช้แล้ว

(๕) จัดให้มีระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๔

(๖) เมื่อเสร็จสิ้นการใช้งาน ต้องกำจัดสิ่งปฏิกูลที่ตกค้างอย่างถูกต้อง และรื้อถอน รวมทั้งปรับพื้นที่ให้อยู่ในสภาพที่ไม่มีผลกระทบต่อสุขภาพประชาชน

(๗) การอื่นใดตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ส่วนที่ ๒

สุขลักษณะในการขนส่งปฏิกูล

ข้อ ๑๘ ผู้ดำเนินการต้องดำเนินการขนส่งปฏิกูลให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มียานพาหนะขนส่งปฏิกูลและอุปกรณ์ที่จำเป็นตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๐ และมีจำนวนเพียงพอกับการให้บริการ

(๒) ดำเนินการขนส่งปฏิกูลในช่วงเวลาที่เหมาะสม มีมาตรการป้องกันกลิ่นในขณะทำการขนส่งปฏิกูล เพื่อไม่ให้รบกวนอาคารสถานที่ใกล้เคียงจนเป็นเหตุรำคาญ

(๓) ทำความสะอาดท่อสำหรับใช้ขนส่งปฏิกูลหลักจากขนส่งปฏิกูลเสร็จแล้ว โดยการสูบน้ำสะอาดจากถัง เพื่อล้างภายในท่อหรือสายสูบ และทำความสะอาดท่อหรือสายสูبد้านนอกที่สัมผัสสิ่งปฏิกูลด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อ

(๔) กรณีที่มีสิ่งปฏิกูลหกเลื้อยราดให้ทำลายเชื้อโรคด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อ แล้วทำความสะอาดด้วยน้ำ

(๕) จัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่เหมาะสมและมีสภาพพร้อมใช้งานสำหรับผู้ปฏิบัติงานขนส่งและขนส่งปฏิกูล รวมทั้งจัดให้มีอุปกรณ์หรือเครื่องมือป้องกันอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน และตรวจตราควบคุมให้มีอุปกรณ์หรือเครื่องมือดังกล่าว ตลอดจนจัดให้มีอุปกรณ์สำหรับการปฐมพยาบาลเบื้องต้นไว้ประจำยานพาหนะขนส่งปฏิกูล

(๖) ผู้ปฏิบัติงานที่ทำหน้าที่สูบล้างและขนส่งสิ่งปฏิกูลต้องสวมเสื้อผ้ามิดชิด ถุงมือยางหนา ผ้าปิดปาก ปิดจมูกและสวมรองเท้าพื้นยางหุ้มแข้ง รวมทั้งต้องทำความสะอาดถุงมือยางหนาและรองเท้าพื้นยางหุ้มแข้งทุกครั้งหลังจากปฏิบัติงาน

(๗) ต้องทำความสะอาดยานพาหนะขนส่งสิ่งปฏิกูลหลังจากที่ออกปฏิบัติงานอย่างน้อยวันละหนึ่งครั้ง น้ำเสียจากการทำความสะอาดต้องเข้าสู่ระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย หรือบ่อซึมโดยบ่อซึมต้องอยู่ห่างจากแม่น้ำ คู คลอง หรือแหล่งน้ำสาธารณะไม่น้อยกว่าสามสิบเมตร

(๘) ห้ามนำยานพาหนะขนส่งสิ่งปฏิกูลไปใช้ในกิจการอื่น

(๙) ห้ามนำสิ่งปฏิกูลไปทิ้งในที่สาธารณะ หรือที่อื่นใดนอกจากสถานที่ที่ได้แจ้งไว้กับเทศบาลเมืองเขลางค์นคร

(๑๐) ต้องจัดให้มีบริเวณที่จอดเก็บยานพาหนะขนส่งสิ่งปฏิกูลที่เป็นสถานที่เฉพาะ มีขนาดกว้างขวางเพียงพอ

ข้อ ๑๙ ผู้ปฏิบัติงานที่ทำหน้าที่สูบล้างและขนส่งสิ่งปฏิกูลต้องได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี และผ่านการฝึกอบรมให้มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการสิ่งปฏิกูลตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด หรือหลักสูตรที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

ข้อ ๒๐ ยานพาหนะสำหรับขนส่งสิ่งปฏิกูลต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) ได้รับอนุญาตจากกรมขนส่งทางบก

(๒) ได้รับการออกแบบ ประกอบ และสร้างให้มีลักษณะมาตรฐานถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกหรือกฎหมายอื่น

(๓) ถังที่ใช้บรรจุสิ่งปฏิกูลต้องมีฝาเปิดและปิดอยู่ด้านบน โดยสามารถปิดได้มิดชิด ไม่รั่วซึม และป้องกันกลิ่น สัตว์ แมลงพาหะนำโรคได้

(๔) ท่อหรือสายที่ใช้สูบล้างสิ่งปฏิกูลต้องอยู่ในสภาพดีไม่รั่วซึม

(๕) มีอุปกรณ์สูบล้างสิ่งปฏิกูลที่สามารถสูบล้างตะกอนหนักได้ อยู่ในสภาพที่ใช้การได้ดี และมีมาตรวัดปริมาณสิ่งปฏิกูล

(๖) มีช่องเก็บอุปกรณ์ทำความสะอาดประจายานพาหนะขนส่งสิ่งปฏิกูล เช่น ถังใส่น้ำ ไม้กวาดและน้ำยาฆ่าเชื้อ

(๗) บนตัวถังที่บรรจุสิ่งปฏิกูลต้องจัดให้มีการแสดงข้อความว่า “ใช้เฉพาะขนส่งสิ่งปฏิกูล” ด้วยตัวอักษรไทยซึ่งมีขนาดเห็นได้ชัดเจนไว้ด้านข้างทั้งสองด้าน โดยอยู่ในตำแหน่งที่บุคคลทั่วไปสามารถเห็นได้ชัดเจนจากภายนอกยานพาหนะ

กรณีบุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งได้รับมอบหมายจากเทศบาลเมืองเขลางค์นครให้เป็นผู้ขนส่งสิ่งปฏิกูลแทนภายใต้การดูแลของเทศบาลเมืองเขลางค์นคร ให้บุคคลหรือนิติบุคคลนั้นแสดงชื่อเทศบาลเมืองเขลางค์นครด้วยตัวหนังสือที่มีขนาดสามารถมองเห็นได้ชัดเจนไว้ที่ภายนอกตัวถังที่บรรจุสิ่งปฏิกูลด้านข้างทั้งสองด้านของยานพาหนะขนส่งสิ่งปฏิกูล พร้อมกับแสดงแผ่นป้ายขนาดที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน ระบุชื่อที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ของบุคคลหรือนิติบุคคลนั้นไว้ที่ยานพาหนะขนส่งสิ่งปฏิกูลในบริเวณที่บุคคลภายนอกสามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน

กรณีบุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้เป็นผู้ดำเนินการขนส่งปฏิภูลโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับผลประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองเขลางค์นคร ให้บุคคลหรือนิติบุคคลนั้นแสดงรหัส หรือหมายเลขทะเบียนใบอนุญาต รวมทั้งแสดงแผ่นป้ายขนาดที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน ระบุชื่อ ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ของบริษัทหรือเจ้าของกิจการไว้ด้านข้างทั้งสองด้านของตัวถังที่ใช้บรรจุสิ่งปฏิภูลในบริเวณที่บุคคลภายนอกสามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน โดยขนาดตัวอักษรต้องสูงไม่น้อยกว่า ๑๐ เซนติเมตร

ข้อ ๒๑ ให้เทศบาลเมืองเขลางค์นครจัดให้มีมาตรการควบคุม กำกับดูแลการขนส่งปฏิภูลโดยการกำหนดเส้นทางและสถานที่กำจัดสิ่งปฏิภูลที่แน่นอน เพื่อป้องกันการลักลอบทิ้งสิ่งปฏิภูลในที่สาธารณะ

ส่วนที่ ๓

สุขลักษณะในการกำจัดสิ่งปฏิภูล

ข้อ ๒๒ ระบบกำจัดสิ่งปฏิภูลแบ่งเป็นสองระบบดังต่อไปนี้

(๑) ระบบบำบัดหรือกำจัดสิ่งปฏิภูลแบบติดกับที่

(๒) ระบบบำบัดหรือกำจัดสิ่งปฏิภูลรวม

ระบบบำบัดหรือกำจัดสิ่งปฏิภูลแบบติดกับที่หรือระบบบำบัดหรือกำจัดสิ่งปฏิภูลรวมต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ มาตรฐาน และวิธีการที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนด ทั้งนี้ตามประเภท ขนาด และระยะเวลาในการสูบตะกอนจากระบบบำบัดหรือกำจัดสิ่งปฏิภูล หรือตามหลักเกณฑ์ มาตรฐาน และวิธีที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนด

ข้อ ๒๓ ผู้ดำเนินการต้องจัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่เหมาะสมสำหรับผู้ปฏิบัติงานหรือกำจัดสิ่งปฏิภูล รวมทั้งอุปกรณ์หรือเครื่องมือป้องกันอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน ตลอดจนเครื่องมือสำหรับการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ติดตั้งไว้บริเวณสถานที่บำบัดหรือกำจัดสิ่งปฏิภูลด้วย

ข้อ ๒๔ ผู้ปฏิบัติงานบำบัดหรือกำจัดสิ่งปฏิภูลต้องสวมเสื้อคลุม ถุงมือยางหนา ผ้าเยี่ยงกันเปื้อน ผ้าปิดปาก ปิดจมูก และรองเท้ายางหุ้มแข้ง และต้องทำความสะอาดเสื้อคลุมถุงมือยางหนา ผ้าเยี่ยงกันเปื้อน และรองเท้ายางหุ้มแข้ง ทุกครั้งหลังการปฏิบัติงาน

ข้อ ๒๕ การบำบัดหรือกำจัดสิ่งปฏิภูลไม่ว่าจะใช้วิธีการใด การนำน้ำทิ้งและกากตะกอนที่ผ่านการบำบัดหรือกำจัดสิ่งปฏิภูลแล้ว ไปใช้ประโยชน์ทางการเกษตรหรือก่อนนำออกจากระบบ น้ำทิ้งและกากตะกอนต้องได้มาตรฐานปริมาณไซโนนอนพยาธิและแบคทีเรียอีโคไล (*Escherichia Coli*) ไม่เกินปริมาณที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนด

วิธีการเก็บตัวอย่างและการตรวจหาไซโนนอนพยาธิและแบคทีเรียอีโคไล (*Escherichia Coli*) ในน้ำทิ้งและกากตะกอนตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขกำหนด

ทั้งนี้ น้ำทิ้งที่ปล่อยลงสู่สิ่งแวดล้อมต้องได้มาตรฐานตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องด้วย

หมวด ๓

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการขอใบอนุญาต
ประกอบกิจการเก็บ ขน และ/หรือกำจัดสิ่งปฏิกูล

ข้อ ๒๖ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน และ/หรือกำจัดสิ่งปฏิกูล โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจาก เจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๒๗ ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้ดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน และ/หรือกำจัดสิ่งปฏิกูล โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาต จากเจ้าพนักงานท้องถิ่นพร้อมเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) บัตรประจำตัวประชาชน บัตรข้าราชการ บัตรพนักงานรัฐวิสาหกิจ หรือเอกสาร ที่ทางราชการออกให้ของผู้รับอนุญาต

(๒) ทะเบียนบ้านของผู้ขอรับใบอนุญาต

(๓) ทะเบียนบ้านที่ตั้งสถานประกอบกิจการหรือเอกสารหลักฐานแสดงสิทธิการครอบครอง หรือกรรมสิทธิ์ในที่ดินที่ใช้ในการประกอบกิจการ หรือหนังสือยินยอมให้ใช้สถานที่หรือสัญญาเช่าสถานที่กำจัด สิ่งปฏิกูล

(๔) หนังสือรับรองจดทะเบียนนิติบุคคล กรณีผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นนิติบุคคล

(๕) แผนที่แสดงที่ตั้ง และแผนผังระบบบำบัดสิ่งปฏิกูล

(๖) ใบอนุญาตจากกรมขนส่งทางบก และทะเบียนรถยนต์ที่ใช้ในการประกอบกิจการ

(๗) ใบรับรองแพทย์ของผู้ปฏิบัติงาน

(๘) หลักฐานแสดงว่ามีความรู้ในการประกอบกิจการของผู้ปฏิบัติงาน

(๙) ใบรับรองการตรวจสอบสุลักษณะการประกอบกิจการ มีผลตรวจไม่เกินหกเดือน (กรณีต่ออายุใบอนุญาต)

(๑๐) หนังสือมอบอำนาจกรณีไม่ได้ดำเนินการด้วยตัวเอง

(๑๐) ใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี)

ในกรณีสถานประกอบกิจการเข้าข่ายประเภทหรือขนาดของกิจการที่ต้องมีการรับฟัง ความคิดเห็นของประชาชนที่เกี่ยวข้อง ผู้ขออนุญาตต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังกล่าว รวมทั้ง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามที่กฎหมายกำหนด ให้ผู้ขออนุญาตจะต้องดำเนินการยื่นหลักฐานและ เอกสารเพิ่มเติมดังต่อไปนี้

(๑) หลักฐานการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

(๒) แบบรายการตรวจสอบตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ผู้ขออนุญาตจะต้องดำเนินการ ก่อนการพิจารณาจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๒๘ การขอและการต่ออายุใบอนุญาตดำเนินการรับทำการเก็บ ขน และ/หรือกำจัด สิ่งปฏิกูลและการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้อง ให้เป็นไปตามแบบที่เทศบาลเมืองเขลางค์นครกำหนด

ข้อ ๒๙ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาตหรือการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้อง ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ในการรับคำขอตรวจสอบคำขอและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ยื่นพร้อมคำขอให้ถูกต้องครบถ้วน หากเห็นว่าคำขอไม่ถูกต้องหรือยังขาดเอกสารหลักฐานใด ให้แจ้งผู้ยื่นคำขอทราบทันที

ถ้าเป็นกรณีที่สามารถแก้ไขหรือยื่นเพิ่มเติมได้ในขณะนั้น ให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอดำเนินการแก้ไขหรือยื่นเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมให้ครบถ้วน

ถ้าเป็นกรณีที่ไม่อาจดำเนินการได้ในขณะนั้น ให้บันทึกความบกพร่องและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ต้องยื่นเพิ่มเติม พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาที่ผู้ยื่นคำขอจะต้องดำเนินการแก้ไขหรือยื่นเพิ่มเติมไว้ในบันทึกดังกล่าวด้วย และให้เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ในการรับคำขอและผู้ยื่นคำขอลงนามไว้ในบันทึกการตรวจสอบคำขอตามแบบที่เทศบาลเมืองเขลางค์นครกำหนด

ข้อ ๓๐ ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอไม่แก้ไขเพิ่มเติมคำขอหรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมตามที่เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ในการรับคำขอแจ้งให้ทราบหรือตามที่ปรากฏในบันทึกที่จัดทำตามข้อ ๒๙ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ในการรับคำขอคืนคำขอให้แก่ผู้ยื่นคำขอ พร้อมทั้งแจ้งเหตุแห่งการคืนคำขอเป็นหนังสือตามที่เทศบาลเมืองเขลางค์นครกำหนด

ผู้ยื่นคำขออาจอุทธรณ์คำสั่งคืนคำขอตามวรรคหนึ่งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งหรืออาจยื่นคำขอใหม่ก็ได้

ข้อ ๓๑ เมื่อได้ตรวจสอบคำขอครบถ้วนแล้ว ให้แจ้งกำหนดเวลาที่จะเข้าตรวจสอบสถานประกอบกิจการให้ผู้ยื่นคำขอทราบก่อนตรวจไม่ต่ำกว่ายี่สิบสี่ชั่วโมง ทั้งนี้ ให้ผู้ยื่นคำขออำนวยความสะดวกแก่เจ้าหน้าที่ตามควรแก่กรณี

ในการตรวจสอบสถานประกอบกิจการให้เป็นไปตามแบบที่เทศบาลเมืองเขลางค์นครกำหนด กรณีถูกต้องตามหลักเกณฑ์ด้านสุขลักษณะแล้ว ให้เจ้าหน้าที่สรุปเสนอเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาอนุญาตต่อไป กรณีไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ด้านสุขลักษณะ ให้แนะนำให้ปรับปรุงแก้ไขด้านสุขลักษณะ และแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ดำเนินการแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด

ข้อ ๓๒ เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลอย่างน้อยประกอบด้วย ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้อกฎหมายที่ใช้อ้างอิง ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลยพินิจเป็นหนังสือตามแบบที่เทศบาลเมืองเขลางค์นครกำหนด ให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำขอ

ในกรณีที่มิเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ๆ ละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี ตามแบบที่เทศบาลเมืองเขลางค์นครกำหนด ทั้งนี้ หากเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณายังไม่แล้วเสร็จให้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอทราบถึงเหตุแห่งความล่าช้าทุกเจ็ดวันจนกว่าจะพิจารณาแล้วเสร็จพร้อมทั้งส่งสำเนาการแจ้งดังกล่าวให้คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการทราบทุกครั้ง

ข้อ ๓๓ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น เว้นแต่จะมีเหตุอันสมควรและมีหนังสือแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบแล้ว หากไม่มารับภายในกำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่มีการแจ้งเหตุอันสมควรให้ถือว่าสละสิทธิและยกเลิกใบอนุญาตฉบับนั้น

ข้อ ๓๔ ใบอนุญาตที่ออกตามเทศบัญญัตินี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจของเทศบาลเมืองเขลางค์นครเท่านั้น

ข้อ ๓๕ การต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอตามแบบที่เทศบาลเมืองเขลางค์นครกำหนด พร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราค่าธรรมเนียมที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

หากมิได้ยื่นคำขอต่อใบอนุญาตพร้อมชำระค่าธรรมเนียมตามระยะเวลาที่ระบุวันสิ้นอายุในใบอนุญาต ให้ถือว่าใบอนุญาตนั้นขาดอายุและเป็นอันสิ้นสุดของการอนุญาตตามกฎหมาย

ข้อ ๓๖ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาต แนบสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่ มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๓๗ การเปลี่ยนแปลง ขยาย ลดการประกอบกิจการ สถานที่ เครื่องจักร หรือรายละเอียดอื่น ๆ ในใบอนุญาต ผู้รับใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอเปลี่ยนแปลง ขยาย ลดการประกอบกิจการ สถานที่ เครื่องจักร หรือรายละเอียดอื่น ๆ ในใบอนุญาตตามแบบที่เทศบาลเมืองเขลางค์นครกำหนด และเมื่อได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้ว จึงจะดำเนินการได้

ข้อ ๓๘ การยื่นคำขอตามหมวดนี้อาจดำเนินการผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์แทนการมายื่นด้วยตนเองตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่เทศบาลเมืองเขลางค์นครประกาศกำหนด

ข้อ ๓๙ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ดำเนินกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๔๐ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ได้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องกำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๔๑ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข

พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบังคับนี้หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๔๒ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีไม่พบผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิสำเนาหรือสำนักทำการงานของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึง หรือวันปิดคำสั่งแล้วแต่กรณี

ผู้ถูกคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง

ข้อ ๔๓ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

หมวด ๔

ค่าธรรมเนียมและค่าปรับ

ข้อ ๔๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามเทศบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ของเทศบาลเมืองเขลางค์นคร

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๔๕ ผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

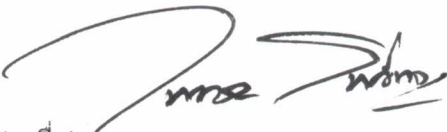
บทเฉพาะกาล

ข้อ ๔๖ บรรดาใบอนุญาตที่ออกตามเทศบัญญัติตำบลชมพู ว่าด้วยการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๔๖ เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอยและมูลฝอยติดเชื้อ และการดำเนินการนั้นต้องได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ ให้ดำเนินการนั้นต่อไปได้เสมือนเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้แล้ว แต่เมื่อใบอนุญาตดังกล่าวสิ้นอายุและผู้ประกอบกิจการยังประสงค์จะดำเนินการต่อ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามที่ได้กำหนดไว้ในข้อ ๒๗ ของเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๔๗ บรรดาคำขออนุญาตใด ๆ ที่ได้ยื่นไว้ก่อนที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้ถือว่าเป็นคำขออนุญาตตามเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๔๘ คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยอาศัยอำนาจตามเทศบัญญัติตำบลชมพู ว่าด้วยการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๔๖ เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอยและมูลฝอยติดเชื้อ ให้ใช้บังคับต่อไปได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับ เทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่

(ลงชื่อ)

(นายไพฑูรย์ โพธิ์ทอง)
นายกเทศมนตรีเมืองเขลางค์นคร

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายชัชวาลย์ ฉายะบุตร)
ผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม
ท้ายเทศบัญญัติเทศบาลเมืองเขลางค์นคร
เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูล พ.ศ. ๒๕๖๖

ประเภท	ค่าธรรมเนียม(บาท)
๑. อัตราค่าเก็บและขนสิ่งปฏิกูล - ครั้งหนึ่ง ๆ เศษของลูกบาศก์เมตรหรือลูกบาศก์เมตรแรกและลูกบาศก์เมตรต่อไป ๆ ลูกบาศก์เมตรละ (เศษไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเท่ากับครึ่งลูกบาศก์เมตร เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเท่ากับ ๑ ลูกบาศก์เมตร)	๒๐๐ /
๒. อัตราค่ากำจัดสิ่งปฏิกูล - อัตราค่ากำจัดสิ่งปฏิกูล ครั้งหนึ่งๆ คิดในอัตราลูกบาศก์เมตรละ (เศษไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเท่ากับครึ่งลูกบาศก์เมตร เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเท่ากับ ๑ ลูกบาศก์เมตร)	๗๕ /
๓. อัตราค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาตดำเนินการเก็บ ขน หรือกำจัด สิ่งปฏิกูล โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับผลประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิด ค่าบริการ ๓.๑ การเก็บและขนสิ่งปฏิกูล ฉบับละ ๓.๒ การกำจัดสิ่งปฏิกูล ฉบับละ	๕,๐๐๐ / ๗,๕๐๐ /

